

De Vijf

in de knel

Titel oorspronkelijke uitgave:
The Famous Five. Five Get Into Trouble
Eerste originele uitgave: 1949 / herziene editie: 2017

Part of Hodder & Stoughton, United Kingdom
2017 © Tekst en illustraties: Hodder & Stoughton Limited.
Omslagillustratie: Laura Ellen Anderson

The Famous Five®, Enid Blyton® and Enid Blyton's signature® are registered trademarks of Hodder & Stoughton Limited. No trademark or copyrighted material may be reproduced without the express written permission of the trademark and copyright owner. The moral right of the author has been asserted.

Deze uitgave:
De Vijf in de knel
Opnieuw vertaald door: Senna Beaufort

© 2021 Standaard Uitgeverij nv
Franklin Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen
www.standaarduitgeverij.be

ISBN 978 90 02 27429 9
D/2021/0034/267
NUR 283

Vormgeving Nederlandse uitgave: Sandra Kok

Alle rechten voorbehouden.
Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd – op enige manier –
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Enid Blyton[®]

De Vijf

in de knel

STANDAARD UITGEVERIJ

INHOUD

1. DE VIJF MAKEN VAKANTIEPLANNEN	11
2. OP EIGEN HOUTJE.....	19
3. EEN MOOIE DAG – EN EEN MOOIE NACHT	28
4. RICHARD.....	36
5. ZES IN PLAATS VAN VIJF.....	44
6. VREEMDE GEBEURTENISSEN.....	53
7. RICHARD VERTELT EEN SCHOKKEND VERHAAL	62
8. WAT MOETEN ZE DOEN?.....	71
9. AVONTUUR BIJ MAANLICHT	79
10. UILENSTEE OP UILENHEUVEL.....	87
11. GEVANGEN!.....	96
12. JULIAN GAAT OP ONDERZOEK UIT.....	105
13. VREEMD GEHEIM.....	114
14. ROOKY IS BOOS	123
15. GEVANGENEN	132
16. AGGIE EN HUNCHY.....	140
17. JULIAN HEEFT EEN LUMINEUS IDEE	148
18. OP JACHT NAAR RICHARD!	157
19. RICHARD BELEEFZT ZIJN EIGEN AVONTUUR.....	166
20. DE GEHEIME KAMER	175
21. EEN SPANNEND EINDE!.....	184

HOOFDSTUK 1

De Vijf maken vakantieplannen

‘Echt, Quentin, je bent gewoon onmogelijk soms!’ zei tante Fanny tegen haar man.

De vier kinderen zaten aan tafel te ontbijten en keken hen nieuwsgierig aan. Wat had oom Quentin nu weer gedaan? Julian knipoogde naar Dick en Anne schopte George onder de tafel. Zou oom Quentin ontploffen, zoals hij soms deed?

Oom Quentin hield een brief in zijn hand, die zijn vrouw hem net had gegeven nadat ze hem zelf had gelezen. Het was de brief, die alle problemen veroorzaakte. Oom Quentin fronste zijn wenkbrauwen en besloot toen niet te ontploffen. In plaats daarvan zei hij rustig: ‘Lieve Fanny, hoe moet ik nou precies weten wanneer de kinderen vakantie hebben, en of ze hier bij ons of bij je zus logeren? Ik heb het veel te druk met mijn werk. Ik kan toch niet alle data van de schoolvakanties onthouden?’

‘Je kunt het mij toch gewoon vragen!’ reageerde tante Fanny geërgerd. ‘Weet je dan echt niet meer dat we het erover gehad hebben dat Julian, Dick en Anne hierheen zouden komen deze paasvakantie omdat ze rond deze tijd van het jaar altijd zo genieten van Kirrin Baai en de zee?’

Jij zei dat je zou regelen om pas *na* hun vakantie naar je conferentie te gaan, en er dus niet *middenin!*'

'Maar ik wist niet dat hun vakantie pas zo laat zou beginnen!' bracht oom Quentin daartegen in.

'Maar je weet toch dat Pasen dit jaar laat valt, dus krijgen ze ook laat vakantie,' zei tante Fanny met een zucht.

'Dat bedenkt pap toch niet?' zei George. 'Maar wat is er dan? Wil pap midden in onze vakantie weggaan of zo?'

'Ja,' zei tante Fanny en ze pakte de brief weer op. 'Eens kijken, hij zou over twee dagen moeten vertrekken en ik moet met hem mee. Ik kan jullie hier toch niet zomaar alleen thuis laten?'

'We kunnen echt wel voor onszelf zorgen,' zei Dick. 'En Anne kan best goed koken.'

'En ik kan ook helpen,' zei George. Eigenlijk heette ze Georgina, maar iedereen noemde haar George.

Haar moeder glimlachte.

'George, de laatste keer dat jij een ei kookte, liet je het net zolang op het vuur staan tot de pan droogkookte! Ik denk niet dat de rest je kookkunsten erg zal waarderen.'

'Ik was het ei gewoon vergeten,' zei George. 'Ik ging een stopwatch halen om de tijd bij te houden, en onderweg herinnerde ik me dat Timmy nog niet gegeten had en ...'

'Ja, daar weten we alles van,' zei haar moeder lachend. 'Timmy heeft toen lekker gegeten, maar wij moesten het zonder ontbijtje stellen!'

‘Woef,’ zei Timmy van onder de tafel toen hij zijn naam hoorde. Hij likte Georges voet om haar eraan te herinneren dat hij daar zat.

‘Maar goed, we dwalen af,’ zei oom Quentin ongeduldig. ‘Ik moet naar die conferentie, dat staat vast. Er worden daar een aantal belangrijke essays gepresenteerd die ik moet lezen. Maar jij hoeft niet mee, Fanny. Blijf jij maar hier bij de kinderen.’

‘Dat hoeft niet,’ zei George. ‘Dan kunnen wij iets doen wat we heel graag willen doen, maar waarvan we dachten dat we het zouden moeten uitstellen tot de zomervakantie.’

‘O ja,’ zei Anne meteen. ‘Dat is een goeie! Laten we dat doen!’

‘Ja, dat zou ik ook wel willen,’ zei Dick.

‘O, en wat is dat dan?’ vroeg tante Fanny. ‘Ik heb geen idee waar jullie het over hebben. Als het iets gevaarlijks is, zeg ik nee. Dus hou daar rekening mee!’

‘Wanneer doen wij *ooit* iets gevaarlijks?’ vroeg George.

‘Eh, zo vaak,’ zei haar moeder. ‘Nou, vertel op, wat is dat plan van jullie?’

‘O, niks bijzonders,’ zei Julian. ‘Maar we dachten, omdat onze fietsen tiptop in orde zijn en we die twee kleine tenten van jullie hebben gekregen voor kerst, dat het leuk zou zijn om op verkenningstocht te gaan door het platteland.’

‘Het is supermooi weer, dus wij vermaken ons wel,’ zei Dick. ‘En jullie hebben ons die tenten tenslotte niet voor

niks gegeven, tante Fanny! Dit is onze kans!’

‘Ik had eigenlijk bedacht dat jullie ze in de tuin of op het strand konden gebruiken,’ zei tante Fanny. ‘De laatste keer dat jullie zijn gaan kamperen, was meneer Luffy mee om jullie in de gaten te houden. Ik geloof niet dat ik het een prettig idee vind dat jullie er alleen op uit gaan met die tenten.’

‘Maar, Fanny, Julian kan toch een oogje in het zeil houden?’ stelde haar man ongeduldig voor. ‘Laat ze gewoon gaan! Ik vertrouw op Julian!’

‘Bedankt, oom,’ zei Julian, die het niet gewend was om complimenten te krijgen van zijn oom Quentin. Hij keek om zich heen naar de anderen en grijnsde. ‘Het zal een makkie zijn om dit zootje in toom te houden! Hoewel Anne soms wel heel moeilijk kan zijn!’

Anne opende verontwaardigd haar mond. Ze was de jongste en juist de meest makkelijke van het stel. Ze ving Julians grijns op – hij plaagde haar natuurlijk. Ze grijnsde terug.

‘Ik beloof dat ik makkelijk zal zijn om in toom te houden,’ zei ze met een onschuldig stemmetje tegen oom Quentin. Hij keek verbaasd.

‘Nou, ik moet zeggen dat ik had gedacht dat George de enige was die moeilijk kon ...’ begon hij, maar hij stopte toen hij de waarschuwende frons van zijn vrouw zag. George kon inderdaad moeilijk zijn, maar ze werd nog moeilijker als ze op dat feit gewezen werd!

‘Quentin, jij hebt nooit door wanneer Julian je in de maling neemt, hè?’ zei zijn vrouw. ‘Maar goed, als je echt denkt dat ze onder leiding van Julian een fietstocht kunnen maken met hun nieuwe tenten ...’

‘YES! Dat is dan geregeld!’ riep George, en ze sloeg Dick van vreugde op zijn rug. ‘Morgen gaan we op pad. Dan ...’

‘GEORGE! Je hoeft niet zo te schreeuwen en mensen op hun rug te slaan,’ zei haar moeder. ‘Je weet dat je vader dat niet leuk vindt. En nu is Timmy ook helemaal door het dolle heen. Ga liggen, Timmy. Kijk hem nou als een gek de kamer rond rennen!’

Oom Quentin stond op om te gaan. Hij hield niet van hels kabaal, en al helemaal niet tijdens het eten. Hij viel bijna over de rusteloze Timmy heen en was blij toen hij de kamer uit was. Wat een drukte was het altijd als de vier kinderen en de hond er waren!

‘Mogen we echt morgen gaan, tante Fanny?’ smeekte Anne met fonkelende ogen. ‘Het is zulk mooi aprilweer, het lijkt wel bijna juli. We zullen nauwelijks dikke kleren mee hoeven te nemen.’

‘Nou, dan gaan jullie niet,’ zei tante Fanny resoluut. ‘Het is vandaag misschien zonnig en warm, maar in april weet je het maar nooit met het weer. Het kan morgen gieten en de dag erna sneeuwen! Ik zal jullie in ieder geval geld meegeven, Julian, zodat jullie met slecht weer eventueel naar een hotel kunnen.’